

aanden at gaa ind og blive Officer og staa i Stampe som gammel Lieutenant. Alt dette faa godt være, men deraf følger ikke, at en Forøgelse af Hæren med 10—15,000 Mand kan skaffe vort Fædreland en bedre og sikkrere Stilling. Det, som her ligger for, er noget ganske Andet end en Revision af Hærløven fra 1867. Det er en aldeles ny Hærløv, og det er en aldeles ny Forsvarsplan, og derfor kræver det noget ganske Andet, end hvad der er forlangt før af Rigsdagen. Da var det blot en Revision, der blev forlangt, og enkelte Forbedringer. Det kan man jo høre af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Han siger om Officererne her i Salen, som dog maa være de Sagtyndige, navnlig naar det kommer til at gjælde om Armeens Uddannelse, at de staa paa forældede Standpunkter, og at det er noget aldeles Urigtigt, de komme med. Han siger om Rigsdagsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), som er Fører for det ministerielle Parti her i Salen, at han staa paa et forældet Standpunkt. Han siger om Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bjoffen), der kan betragtes som Representant for den modsatte Side af Salen i militære Anskuelser, at han staa paa et forældet Standpunkt. Kun det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) er Fremskridtsmand i Alt, og han slutter sig til Ministeren. Alle vi andre her, alle Partier her i Salen og deres Representanter og vore sagtyndige Medlemmer derovre, de Herrer, som forstaa sig paa militære Detailler, alle vi Andre ere Sinker og antikverede og gaa bagud (Berg ler). Ja, saaledes har den ærede Taler udtalt sig efter min Opfattelse. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Taler vil være istand til at faae alle Partier med til at skaffe os en ny Hærløv og en hel ny Befæstningslov, inden vi have faaet denne Lov forelagt, og inden den ærede Minister endnu har leveret os Betænkningen fra den Kommission, der har været nedsat for at undersøge Midlerne til Landets Forsvar. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke i 1867 den militære Kommissions Betænkning var tilstede, før Hærløven kom herind i Salen. Men hvorfor kan det Samme ikke ske nu? Vi, som ere civile, altfor civile, trænge virkelig til at faae en saadan Veiledning, som Kommissionen kan antages at give, og derfor mener jeg, at det er en Mangel, at vi ikke vide, hvad det er denne Kommission egentlig vil, og hvad det er for en Op-gave, der i Detaillerne er stillet denne Kommission. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister vilde faae sin Sag langt hurtigere, jeg vil ikke sige understøttet, men bedømt, hvis han havde givet os Kommissionens Betænkning og ikke havde indskrænket sig til at give en Fremstilling af den Befæstningsplan, som skal være det endelige Maal for Landets militære Stilling, en Forsvarsplan, som jo vil koste Millioner, og atter Millioner,

ikke blot til Bolde og Bærker og, hvad dertil iøvrigt hører, men, som vi vide, ogsaa til Bestyktning. Jeg kan ikke fatte, at denne Rigsdag skulde binde sig endogsaa blot middelbart til en saadan Befæstningsplan. Jeg maa her til Slutning gjentage det, hvormed jeg begyndte, at Ministerens Mening er ved den forelagte Lov at binde Rigsdagen eller Folkethinget til at bekræfte og sige „ja“ til en saadan Befæstningsplan, som der i Motiverne er betegnet. Men det haaber jeg, ingenlunde vil være at opnaa, hvormange Profelyter end den ærede Minister kan gjøre igjennem Rigsdagsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds.

Bajer: De Gjensvar, for hvilke jeg har bedet om Ordet, ere nærmest rettede til det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen) og Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). Lidelighedsvis kommer jeg ogsaa til at berøre det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem for Randers forsøgte at gjøre gjældende, at det ikke var noget nyt System, som det forelagte Lovforslag hvilede paa, hvormod jeg i mit første Foredrag bestemt hævdede, at man var gaet bort fra det Grundlag, paa hvilket den nuværende Hærløv hvilede. Han udtalte sig nemlig saaledes — Udtalelserne findes i Tidenden Sp. 815 —, at det var en fuldstændig Misforstaaelse af mig, naar jeg mente, at det foreliggende Lovforslag havde forladt den Tanke, hvorpaa Forsvarskommissionen byggede, og som Hærløven arbejdede videre paa. Jeg skal modbevise denne Paastand fra det ærede Medlems Side og gjøre det ved at fremdrage nogle ganske faa Udtalelser, som sandt, da den nu gjældende Hærløv var til Behandling her i Folkethinget den 20de Februar 1867. Et nu afskød Medlem, Major Müllen, sagde da: „Da Naturen nu engang har delt vort Land i 2 Grupper, finder jeg det ogsaa naturligt, at vi indrette vore Forsvarsmidler derefter.“ Det er en Anerkjendelse af det tvendede Forsvar, som den nu gjældende Hærløv hviler paa, og som man nu vil gaa bort fra ved at gaa over til et koncentreret Forsvar med Kjøbenhavn til Midtpunkt. Det er et ganske forunderligt System forøvrigt, der vil lægge Centrum for et Forsvar hen til et Punkt i Periferien. En Cirkel, hvis Centrum ligger i Periferien, foretkommer mig ligesaa meningsløs som en sirkantet Cirkel. Den næste Udtalelse findes i Tidenden Sp. 3,567, og at den ikke blev modsagt fra den Side, hvor den snarest kunde ventes modsagt, skal jeg godtgjøre, idet den daværende Krigsminister, General Raasløff, yttrede samme Dag ifølge Tidenden Sp. 3,581: „Løvedelingen, som træder frem i Forsvarskommissionens Forslag, og som Regjeringen er gaact ind paa“. Videre behøver jeg ikke at læse op. Nuværende Borgmester Jønger, som senere blev Ordfører for Lovforslaget,